

REVISTA COPILULUI DOBROGEAN

Revista Copilului Dobrogean

*apare lunar sub auspiciile Asociației învățătorilor
secția Tulcea și sub conducerea următorului comitet :*

D. DOGARU-învățător
Ing. A. POPESCU-profesor
Pictor V. PAVLOV-profesor
IORD. PETRACHE-învățător

REDAȚIA :
Const. Petrache
revizor școlar
Șc. No. 4 de fete—Tulcea

AD-ȚIA
N. Damienescu
învățător
Str. Sî. Impărați 59

Abonamentul :

Anual 40 lei

De sprijin 80 „

Ce cuprinde această revistă :

Toamna (versuri)	<i>C. P.</i>
Nu mă uita	<i>Nicu Damienescu</i>
Lupul Stăpân (versuri)	<i>G. Coatu—Cerna</i>
Anișoara și fiul de împărat (urmare)	<i>D. Nițescu</i>
Casimcea	<i>Virgil Cârnu</i>
Pagina veștilor minunate	<i>O plantă care mănâncă</i>
Gândește-te și desleagă și tu un joc	
O vorbă bună pentru fiecare.	

*Clișeele sunt executate de D-l Theodor Iacobește
Fotograf—Tulcea*

T O A M N A

*S'a întors toamna acasă
Cu'n buchet de crizanteme
Și ne-a spus că vine 'n urmă
Și bagajul ei pesemne
Că mai are ceva bun,
Adunat de prin ogoare,
Că prea o așteaptă lumea,
Cu sacii goi în spinare !
Noi — eram, cu mine, patru —
Ne-am și pus la pândă 'n drum
Și o așteptăm :
E timpul, trebuie să vină de-acum !*

*N'a trecut prea mult ;
Departa, la răscrucea dintre văi,
Se vestesc cu sgomot mare
Fete multe și flăcăi,
Toți cu brațele încărcate
De pometuri mici și dulci :
Mere și prune gustoase,
Câte vrei, ba chiar și nuci,
Iar în sticle și'n butoaie
Mustul clocotea cu spumă
Și se risipeau pe cale
Strugurii cu boabă brună.*

.

*N'am mai stat nici noi pe gânduri
 Ci ne-am încurcat în '1) gloată
 Și-am pornit cu toți spre Toamnă!
 Ea, ne aștepta 'ntr'o poartă
 Și ca o bătrână bună
 Ne-a luat, întreaga gloată
 Și plecând din casă 'n casă
 A 'nceput cu drag să 'npartă,
 Tutulor : Unul vrea mere că's și mari și mai frumoase ;
 Altul struguri, nuci, sau pere, par'c'ar vrea
 Că's mai gustoase !
 În sfârșit .. o hărmălae
 De ... în lume să te duci
 Cine însă să se'ndure
 Când sunt fructe-atât de dulci ??*

C. P.

Desen din imaginație executat în fața comisiunii de către
 elevul *Jelescu Alex.* cl. III șc. No. 3 băeți,
 cu ocazia concursului ținut în Iunie.

Nu mă uita.

Moș Gheorghe, unchiul Ilenuței, este un bătrân simpatic, de 70 de ani. Născut și crescut în mijlocul codrului Gădesei din județul Tutova, a îmbrățișat și el meseria lui tată-său, adică e pădurar. Știe toți copacii și florile codrului, dar ceea ce-l face să fie drag copiilor, este că știe o mulțime de povești frumoase.

Intr'o vacanță, Ilenuța nepoată-sa, a venit la dânsul să petreacă câțva timp. Se scula disdedimineață, înainte de răsăritul soarelui și pleca prin pădure cu unchiul ei, sorbind cu nesaț aerul curat din pădure și ascultând vrăjită, cântecul dulce al miilor de păsărele, ce-și făceau par'că rugăciunea de dimineață către bunul Dumnezeu.

— Ilenuțo, vei fi obosit, ia, să ședem la tulpina stejarului din fața ta!

— Bine, unchiule! Aici îmi place așa de mult! Uite colo, poenița aceea cât e de frumoasă și ce de flori are!

Și fără să aștepte răspunsul unchiului, lăsa trăsuta ce-o purta pe umeri la tulpina stejarului și o sbughii spre luminișul pădurii, spre poenița mândră de îmbrăcăminte a ei, ca și o copilă ce se mândrește de rochița-i nouă dela Paști. Ajun-

să acolo, își strânse un braț de flori care de care mai frumoase și se întoarse la unchiul ei care tocmai scotea un boț *) mare, mare cât capul unui om.

— Uite, unchiule, ce de-a flori! Și Bănuței și Floarea Paștelui, și Lumânărică și Nu mă uita! Dar știi care-mi place mai mult? Imi place „Nu mă uita“!

*) Boț—urs=mămăliguță cu brânză de oi prăjită pe cărbuni.

— Ți-o fi plăcând, dar mai bine, ia să ședem, căci mi-i cam foame!

— Să stăm unchiule, dar te rog, spune-mi povestea flori-celei acesteia!

— Bine, fetiço, ascultă!

Și printre îmbucături, moș Gheorghe povestea....

— De mult, de mult, era un împărat și o împărăteasă care aveau o fetiță cu numele de Miozotis. Și fetița aceasta era așa de bună și de frumoasă încât părinții și tot poporul o iubeau ca ochii din cap. Au trecut ani, după ani și Miozotis creștea și se făcea tot mai drăgălașe. Împăratul și Împărăteasa nu mai aveau alți copii și deaceia se gândiau cui să lase împărăția, căci îmbătrâniseră. Intr'o zi chemară la palat toți sfetnicii cu care trebuiau să se înțeleagă cine să fie moștenitorul împărăției. S'a dat de știre în toate părțile că împăratul dorește să-și mărite fata și tânărul care va fi soțul fetei, acela va moșteni și împărăția. Incepură a veni feciori din toate părțile și de tot felul, feciori de împărați, de boeri și chiar feciori de țărani, dar toți plecau înapoi rușinați, că nu putură prinde crapul de aur din „Lacul fericirii”, apă așezată în grădina palatului. Intr'o bună zi, iată că se înfățișează la împărat și un tânăr păstor, înalt, chipeș și frumos cum nu mai fusese altul.

— Înălțate Impărate, auzind și eu chemarea, mă iartă că îndrăznesc să viu tocmai din fundul munților, să văd dacă n'aș putea fi de folos Măriei Tale și frumoasei domnițe Miozotis!

— Dragul meu, orice supus poate fi de folos țării sale, dar nu fiecare poate cărmui un popor! Dar fiindcă nu vreau să te descurajez, haide în grădină să-ți incerci și tu puterile!

Ajuns în grădină, după ce salută pe toți bătrânii dregători ai împărăției, la urmă salută și pe domnița Miozotis, care se juca cu două mere de aur. Domnița când îl văzu, rămase mirată și'n neștire scapă nu măr, jos, dar ciobănașul stăpân pe el, îl prinde și-l dete înapoi domniței, apoi ducându-se după un adăpost, se schimbă de haine.

Când fu gata, se duse în fața împăratului:

-- Înălțate Impărate, supusul vostru este gata!

— Tinere, în locul acesta este un crap de aur. Cine-l prinde și-l aruncă din apă, fiicei mele Miozotis, acela o ia de soție și capătă împărăția drept moștenire.

Ciobănașul fără să mai aștepte vre-o poruncă, ca din gre-

șală lovește mâna domniței, care ținea mercele și unul se rostoli în apa cristalină a lacului, apoi se aruncă în apă după măr.

Vorbă să fie că după măr, căci mărul care-l ținea domnița în mână, fiind fermecat, el era crapul de aur care trebuia prins și aruncat domniței. Feciorul nostru înotă câțva timp în lungul și curmezișul lacului și deodată se scufundă drept unde se dusesse mărul, prinse frumusețea de crap pe care-l aruncă

drept în brațele domniței care nespuse de fericită plângea de bucurie că va avea un soț tot așa de frumos și cuminte, ca și prietena ei, Ileana Cosânzeana.

Dar ce era asta? De ce ciobănașul se scufundă din nou? Ingrijată ca nu cumva să i se fi întâmplat ceva, domnița Miozotis începu a plânge și minune,... lacrimile ei se prefăceau în niște floricele albastre cari par'că-i șopteau: „Nu mă uita, nu mă uita“!

Intr'un târziu, după ce ciobănașul a mai

ncecajit destul pe domnița, a eșit la mal și salutând pe împărat, s'a îndreptat spre domnița care i s'a aruncat în brațe....

Și iaca așa lata moșului! De-atunci floricea aceasta mică și dragălaşe cu petalele mici, albastre, se cheamă „Nu mă uita“ sau Miozotis și crește mai mult pe locuri umede.

— Dar domnița s'a căsătorit cu ciobanul? întrebă Ileana nerăbdătoare.

— Vezi bine, că da!? răspunse moș Gheorghe zâmbind șiret pe sub musteața îngălbenită de fumul pipei.

Nicu Damienscu

Fapte — nu vorbe!

Lupul Stăpân

*Lupul a plecat, odată,
Să-și mai cerceteze turma,
Că, de când n'o mai văzuse,
Nu-i mai cunoștea nici urma.*

*Și umblă încoace n'colo,
Tot pe dealuri hămesit,
Până ce, 'ntr'o văgăună,
Chiar la stân' a nimerit.*

*Dă să-și numere cărlanii,
Cum fac bunii gospodari;
Dar dulăii își știa treaba
De străjeri și de pândari!...*

*Unde mi-ți-l iau la goană...
Și-i trântesc o flocăială,
Că n'a fost nici chip, s'o scoută,
Cu ei, la vre-o socoteală...*

„Auzi Domnule, se poate?!...
 „Eu, stăpân pe-atâtea oi,
 „Mănânc borș cu buruene
 „Și duc tralul în nevoi!...

Și văzând el ce ispravă
 Ii fac bunii păzitori,
 Le-a promis cu dinadinsul
 Câte-un mlei de sărbători!...

Căci vroia să-l îmbuneze,
 Drum mai sigur să-și crolască;
 Dar, pe loc, ei priceput-au
 C'ar fi vrând să-l mltuiască.

Și-atunci câinii, plini de cludă,
 Colții iar l-au arătat,
 C'o luă la sănătoasa
 Amărât și rușinat...

Când ciobanii își fiu bine
 Ceata 'ntreagă de dulăl,
 Turma nu li-i dljmuită
 De șireți, ... și nici de răi!...

Iar când tremură sărmanii
 Mâncând porție redusă,
 Fără frică 'ntreaga turmă
 De jivine e răpusă!...

G. Coatu--Cerna

Anișoara și fiul de împărat

poveste de **D. Nițescu**, institutor pensionar

(Urmare din No. 7)

Anișoara avea o inimă bună. Ea muncia din răsuputeri, ca să le mulțumească, să le facă pe plac. Și la toate muștrările și ocările lor, în loc să le răspundă și să se pună în ceartă cu ele, ea tăcea și-și vedea de treabă zicând în gând: „Iartă-le lor Doamne, că nu știu ce fac și răsplătește-le după gândul lor“.

Moșul, tatăl Anișoarei, era ocupat și el cu treburi. Mai tot timpul era dus de acasă și nu avea timp să-și vadă de fată și s-o apere împotriva aschidei de babă și a răutăților ei de fete.

Era om muncitor. De fire blând. Nu-i plăcea cearta. Era cum s'ar zice că în casa lui cânta găina, nu cocosul. Și de aceea baba și fetele ei își luaseră nasul la purtare și-și făceau de cap.

Aschida de babă, talpa iadului, căuta prin toate mijloacele să înăsprească lucrurile. Din răutate ea îndemna pe fetele ei să nu facă nimic. Să lase numai pe Anișoara să facă totul. Iar când era vorba în lume, baba nu mai știa cum să-și laude fetele zicând: „Fete ca ale mele harnice, pricepute și frumoase nu se găsește în toată lumea“.

Iar despre Anișoara fata moșului zicea : „Fata moșului este o toantă, o uriciune, leneșe și nepricepută, alta nu știe decât să stea toată ziua cu nasul în bli-dele ei.

Anișoara, când rămânea singură, după ce isprăvea treburile și punea totul la rostul lor, se spăla frumos, se îmbrăca cu haine curățele, apoi se ducea la icoana Maicei Domnului și se ruga din toată inima și cu toată credința așa : „Maică prea curată sfântă fecioară, eu n'am avut parte de mamă bună, că Dumnezeu a luat-o în slânta Sa împărăție și de aceia mă rog Ție, să-mi ascuți rugăciunea și să dai fiecăruia după gândul său. Pe surorile mele vitrige nu le pedepsi după răutatea lor, că nu știu ce fac. Dă-le bine. Iar pe mine oropsită și năcăjita, apără-mă și să mă aibi în sfânta Ta pază.

Dă Doamne bine la toată lumea și mie mai pe urmă“.

Și așa cum se ruga ea cu credință în fiecare zi, se vede că Dumnezeu i-a auzit rugăciunea, că într'una din zile, pe când era singură în casă, așa penegândite, i se înfașă, ca din senin, o doamnă, care deși era îmbracată simplu, avea însă o înfățișare și o frumusețe dumnezeiască. Era maica Domnului, care-i zise : „Bunul Dumnezeu a auzit și ascultat rugăciunea ta. Ți-a văzut munca și priceperea ta. Ți-a priceput inima și sufletul tău bun și de aceia m'a trimis pe mine, mama fiului Sau Iisus Hristos, ca să te înștiințez că orice vei cere în rugăciunile tale, ți se va împlini. Și iată ți-am adus acest lucru, un măr de aur și vârguța aceasta de alun, pe cari le vei păstra bine și ascunse de surorile tale vitrige și de vederea oricărui, chiar și de vederea tatălui tău. Și ori de câte ori vei avea nevoie de ceva, vei atinge mărul cu vârguța aceasta și îndată dorința ta va fi împlinită. Dar ține minte, că la orice înălțime te vei ridica prin puterea și voința lui Dumnezeu,

modestia, mila, purtările frumoase și iubirea aproapelui tău, niciodată să nu te părăsească. Să te ferești de mândrie, de zavistie, de lăcomie și de alte rele, cari aduc în lume neînțelegeri și dușmănie.

Sufletul tău și inima ta să fie curate cum au fost până acum.

Că tot ce este dat omului, dela Dumnezeu este dat. Că dacă omul este cinstit și muncitor, dragoste, ajutor și cinste va avea și dela oameni și dela D-zeu. Dacă este leneș și necinstit, durere, necaz și suferință îi va da Dumnezeu. Dreptatea și adevărul să fie drumul tău, în viață.

Intr'una din zile s'a svonit vestea, că fiul împăratului acelei țări, dorește să se însoare. Dar dorința lui este, să-și aleagă soție dintre fetele din țara sa, fie bogată, fie săracă, numai să aibă suflet și inimă bună. Să fie priceputa și bună gospodină, ca să fie dată ca exemplu tuturor femeilor din împărăția sa, pentrucă zicea fiul de împărat: „Când voi ajunge împărat, toate femeile din împărăția mea, fie muncitoare, sărace, ori bogate, voesc să fie la datoria lor, având de exemplu pe soția mea, împărăteasa; — fiindcă așa este frumos, așa este bine. — Toate femeile să fie la rostul lor.

Să fie adevărate mame, vrednice, pricepute, iubitoare de copii, de soț și de gospodăria lor. Femeia să fie coroana casei sale și făuritoarea viitorului țării sale, prin creșterea și educarea ce trebuie să dea copiilor ei. Și după cum bărbatul, soțul ei, este obligat a munci din răspuțeri, ca să aducă fericirea casei sale și țării, tot așa și femeia este obligată să aducă mângâere și ajutor în vremuri grele, soțului său. Și în toată viața lor, soț și soție, sunt obligați unul altuia iubire și credință“.

Cele două fete ale babei auzind de vestea că fiul împăratului a hotărât să se însoare cu o fată din țara sa, fără să țină seamă de rang, ori de bogăție, au început

să se pregătească într'ascuns să nu afle Anișoara, nu din teamă că o să le ia înainte, ci din răutate.

— Ce, ziceau ele, să mai știe o obraznică, care stă numai cu nasul în cenușe și în vasele de bucătărie, de dorința de căsătorie a fiului de împărat? Lasă să știm numai noi și să ne pregătim, că cine știe de unde sare epurele. Poate avem norocul de a ne alege pe vre una din noi. Frumoase suntem, gospodine suntem și mai presus de toate, știm să ne gătim și să petrecem bine. Ce mai vrea?

Cu toate acestea, Anișoara tot a aflat. Cu toate că era persecutată și batjocorită de surorile sale vitrige, ea având un suflet ales și o inimă bună, avea și ea prietenile ei care o iubeau și cu toate că nu eșia aproape nicăeri din casă, orice întâmplare și orice veste se auzia, prietenele sale i-o comunicau.

Și așa s'a făcut, că Anișoara a aflat despre dorința fiului de împărat, de a se căsători cu o fată din țara sa, fără deosebire de rang și avere.

Fiul împăratului, după ce s'a plimbat în toate părțile prin țară, ca să afle nevoile poporului și să ia măsuri de îndreptare, fie prin sfaturile și îndemnările, ce va da tatălui său, fie după ce se va face el împărat, s'a dus la tatăl său și i-a comunicat dorința sa de a se căsători.

— Bine, i-a răspuns tatăl său. Asta e și dorința mea. Vom trimite pețitori pela împărățiile vecine și-ți voi găsi o soție după placul și după rangul tău.

— Nu tată. Nu așa. Gândul și dorința mea este să-mi găsec o soție care să fie gând la gând cu mine. Nu-mi trebuie rang nici bogăție.

Mie îmi trebuie o soție cu sufletul și inima bună și mai presus de toate cu un caracter drept și cinstit. Să mă înțeleagă și s'o înțeleg. Să fie gospodină, bună mamă și să-și iubească neamul din care face parte. Soția mea va fi din fiicele poporului țării mele. Asta este dorința mea cea mai fierbinte și rog pe părintele meu iubit să-mi aprobe dorința.

Împăratul văzând dorința hotărâtă a fiului său și fiindcă îl iubea prea mult, îi aprobă rugăminta.

După aceasta, fiul împăratului a dat poruncă în toată țara ca toate fetele din întreaga țară, cari vor voi, să trimeată la împărăție lucrurile cele mai bune și mai frumoase lucrute de ele cu iscălitura și adresa liecăreia, ca să vadă fiul de împărat puterea de muncă și priceperea liecărei fete din împărăția sa.

(Va urma)

Când apare revista, cititorii dela No. 1 băeți, o răsfoiesc cu grabă

Am văzut mulți copii de școală, care își aranjează singuri sălile de clasă, cu desene și hărți făcute de ei, iar pe ferestre pun glastre cu flori pe care le îngrijesc cu plăcere. E foarte frumos ce fac ei.

CASIMCEA

De o parte și de alta a râului cu acelaș nume se găsește așezat satul Casimcea. Comună mare, locuită mai mult de trei sferturi de Români, iar restul Bulgari..... Satul în care m'am născut și mi-i atât de drag!

Când sunt plecat câteodată și lipsește mai mult, închid ochii și mă gândesc! Par'că'l văd:

Despărțit în două de șoseaua principală, cu școala, primăria și poșta în centrul satului, cu biserica puțin mai la oparte, cu o bancă populară și cu ocolul silvic din marginea de Sud a comunei, toate renumite pentru frumusețea lor.

Marțea se face târg. Se vând vite, păsări și alimente. Locuitorii se ocupă cu creșterea vitelor, cu plugăria și mai cu seamă cu oieritul. Sunt aici ciobani renumiți veniți din vremea veche din Transilvania și au moștenit din tată în fiu această ocupație. De aceia în sat se află și o cășărie.

Vara când se coc cerealele, și-e mai mare dragul să vezi carele cu grâu, secară, orz și ovăz, trecând pe uliți. Acuma îmi dau și eu seama de ce toți copiii își iubesc satele unde s'au născut și li se par cele mai frumoase de pe lume! Pentrucă acolo au văzut lumina zilei și acolo se găsesc cei mai scumpi oameni de pe lume: tața și mama.

Virgil I. Cârnu, cl. III — Casimcea

Biblioteca publică a copiilor se va deschide și va funcționa ea și anul trecut. Niciun copil însă nu va mai putea lua cărți fără a prezenta un bilețel iscălit de D-l învățător al clasei sale.

PAGINA vestilor minunate

O plantă care mănâncă!

Era prin Iulie—vara trecută. Mă sculasem dis-de-dimineală cum e obiceiul la mare și mă plimbam în voie pe mal. Apa era scăzută. Colțurile de stâncă se uscau bucuroase la soare, vesele că au scăpat de loviturile furioase ale valurilor. Fiecare stâncă avusese grijă să oprească însă câteva ochiuri de apă, în scobiturile ei, să nu se înstrăineze cu totul de prietenia mării. Cum mergeam așa, singur, văd la câțiva pași înainte un grup de copii care urmăreau cu multă atențiune o plantă de mare, vâscoasă. Planta era așezată într'o pungă de apă în scobilura unei stânci și avea o floare despletită în mai multe părți rotunde, colorate frumos.

M'am oprit să privesc această minunată plantă, despre care auzisem vorbind, dar pe care n'o cunoșteam.

Copiii se întrebau între ei :

- „Ce să fie mă Nicule, animal sau plantă“ ?
- „Să vedem cum se hrănește“ răspunse unul.

Avea gura în mijlocul floarei și ca un fel de sac de provizie, în loc de tulpină.

Totuși nu se mișca deloc depe stânca unde era prinsă. Iși mișca numai floarea !

Unul din copii o atinse și imediat își întinse floarea ; când simți însă că nu-i ceva de mâncare se dete înapoi liniștită.

Am luat-o depe stâncă și am dus-o acasă unde aveam un vas de sticlă, mare, plin cu apă.

Apa se primenia tot timpul printr'un fel de robinet, așa ca să poată trăi peștișori mici în ea. Un astfel de vas cu apă se numește acvariu (se citește agvariu).

În acvariu aveam un peștișor frumos colorat și lung numai de 10 cm. cât o sardea. Peștișorul se plimba repede măsurând în câteva secunde toată lungimea vasului.

Îmi era frică să nu-mi mănânce planta, pe care o așezasem în calea lui.

Minune însă. Cum trecu peștișorul pe lângă dânsa, abia că o atinse puțin de una din părțile ce formau floarea și deodată rămase nemișcat ca și cum o forță necunoscută l-ar fi paralizat.

Unul câte unul celelalte brațe ale floarei săriră în ajutor și îl duseră pe bietul peștișor înspre ele, de-a dreptul în mijlocul lor. (gura)

Am stat toată ziua aceia nemișcat să vedem ce are să se întâmple și am văzut cum peștele a fost înghițit în întregime, deși era de 2-3 ori mai mare decât aceeași plantă mâncăcioasă.

În numărul viitor vom explica cum poate planta să prindă peștișorii fără să se miște.

Prelucrare, P.

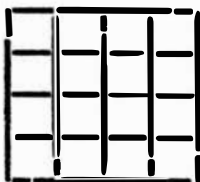
**La școală, singuri ne facem curățenia zilnică și de
aceia o păstrăm cu sfințenie!**

Gândește-te

și deslegă și tu un joc!

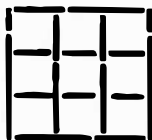
1) Jocuri în pătrat

A vândut pe lîsus
Singur
nume de băiat
Se întrebuințează
la cusut

vertical la fel

Cuzudjoglu Paraschiva
cl. IV No. 1 fete

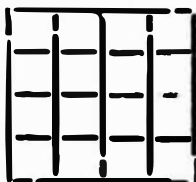

Pământ galben
numeral
Armă de luptă

vertical la fel

Mașca Silvea
cl. I sec.

2) Adunați!

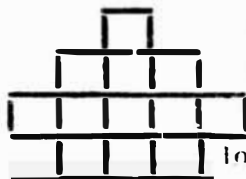

Așezând în fiecare
pătrățel cifrele dela
1-16 vă dă totalul
de 34 atât orizontal
cât și vertical.

Încercați și voi!

Garabet Traian
cl. III șc. No. 1 băieți

3) Joc în romb

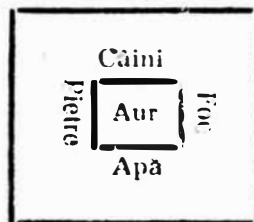

Consoană
Se face din lapte
județ din
Moldova
locuitor în Ardeal

Vocală
Vertical la fel
Eug. Dumitriu
Cl. I Sec.

4) Enigmă

Este un loc pătrat și în mijloc se găsește o grămadă de aur. Cum ar putea să intre hoții, dacă într-o parte este apă, în alta foc, a treia parte este păzită de câini, iar în a patra se găsește o grămadă de pietre, peste care nu se poate trece.

Hasapi Marioara
cl. I șc. Normală—București

Cine n'a putut deslega singur jocurile din No. 7 să caute aici :

- No. 1 = car, ață, rac.
No. 2 = ballă, anin, lin, tn, ă.
No. 3 = b., nao, barcă, oca, ă.
No. 4 = dela A. la B. = mama; orizontal = a)
amar b). masa c). miere d). sare.
No. 5 = meșterul a luat două pietre dela cele
două capete din linia culcată și a ridicat
această linie cu un punct mai sus. Nu-
mărați acum și veți găsi 9 în toate di-
recțiile.
No. 6 = Erau : tata, fiul și nepotul.
No. 7 = s'a ridicat în 15 zile ; în 14 zile a făcut
14 m , iar în ultima zi a făcut 6 m. și
a eșit afară, n'a mai căzut.

Au deslegat singuri, aceste jocuri următorii elevi :

Cu cât au deslegat mai multe și au trimis răspunsurile mai
curând, cu atâta sunt mai de laudă !

5 Jocuri : Buga Aurelia cl. VI șc. No. 4 f. Garabet Traian
cl. III No. 1 b. Ioan G. Grigore cl. I lic. Ismail, René Mateescu
III șc. 1 f. Radu Marieta IV 4 f. Tiron Ecaterina IV 4 f. To-
mescu Valeria II lic. Constanța.

4 Jocuri : Laura Munteanu IV 2 f. și Bouroș Victoria cl. V
No. 2. f.

3 Jocuri : Angelescu Nic. III 1 b. Gheorghiu Victoria IV
No. 3 f. Haimovici R. și Marcov Cristea ambii cl. III 1 b. Mir-
cea Negrescu IV Ismail și Vasiliu Eugen IV Galați.

2 Jocuri : Barsach R. Fani IV No. 4 f. Chirișescu Gabriela
IV 2 f. Costea Vași IV 4 f. Cuzugioglu Spiru și Gofman B. cl.
III 1 b.

1 Joc : Arnăutu C-tin, Arvanitopol Cezar, Averian M. Bo-
durighian Ed. Calcandi Vasilică, Ionescu C-tin, Martin C-tin, Ni-
ță Em. și Zerovian Nic — clasa III șc. No. 1 băeți, Calimcioc
Nădejdea 2 f. Paunescu Sofia 3 f. Sandu Aurica — Brăila.

Amintesc că răspunsurile se scriu pe o foaie de
hârtie și se depun D lui Damianescu până la 20 Noem-
brie. Cei din județ le dau în primire D-lor învățători
care sunt rugați a ni le comunica la timp pe adresa :

Const. Petrache revizor șc.—Tulcea

O vorbă bună pentru fiecare :

Ioan G. Grigore — Ismail

Deslegările sunt bune; dar numai atâta?. Revista C. D. așteaptă să scrii ceva pentru prietenii ei. Alții cum se ostenesc? Dacă ai ceva lasă la D-na Floarea (șc. No. 2 fete) și ne trimite dânsa!

B. Iordan — Ismail

Așteptăm polenul exploarărilor dvs. în lumea prietenilor mai mici. Nu uităm să nădăjduim în cuvântul dat.

G. Coatu — Cerna -- Buc.

Am primit! Mii de mulțumiri și nu ne uitați.

Mircea Focșa — Pecineaga

Cu luptători care ostensesc așa curând nu se poate face ispravă. Dece te lași învins? Te-ai plictisit? Sau poate ai plecat din comună!! Rugăm pe cineva dela Pecineaga să ne comunice noua adresă!

Bădescu Ecaterina — Pisica

M'am întâlnit cu tatăl tău și mi-a spus! Nu-i nimic, copiii buni nu rămân fără răsplată. Tu

fii mereu harnică și cuminte și trimite ceva pentru publicat. Dumnezeu îți va ajuta mai mult la anul.

Elevelor: Aurelia Obreja, Georgeta Milea, Alexandrina Vasiliu, Maria Mateescu, Marcela Marinescu, Naum Ana și Silvia Varcovici. Vom alege și dacă vom găsi mai multe bune de publicat, vom trage la sorți și care va cădea.... In orice caz în numărul depe Octombrie nu se mai poate; e prea târziu.

C. Găvenea — Șarichioi. E admirabil! Il vom trimite la zincografiat. Mai trimitiți!

Domnii învățători care sunt abonați la R.C.D. și și-au schimbat adresele sunt rugați să ne comunice unde să le trimitem revista. Ajutați-ne să nu cădem în încurcături!

Fotografiați-vă la atelierul
TH. IACOBEBE
Str. Pr. Ferdinand
